

عنوان مقاله:

نشانگان تکنولوژی و رشد اشتغال زا در ایران: مورد کاوی صنایع تولیدی

محل انتشار:

فصلنامه اقتصاد و الگو سازی (اقتصاد سابق), دوره 11, شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندگان:

زینب خالوندی - دانشجوی دکتری گروه اقتصاد دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران

سهراب دل انگیزان - دانشیار گروه اقتصاد دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران

آزاد خانزادی - استادیار گروه اقتصاد دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران

خلاصه مقاله:

متوسط نرخ رشد اقتصادی ایران در چهار دهه گذشته عددی مثبت بوده است؛ در حالی که، در طی این چهار دهه نرخ بیکاری بطور متوسط افزایش پیدا کرده است. بنابراین، مسئله ی اصلی در این مطالعه، عدم افزایش نرخ اشتغال متناسب با نرخ رشد اقتصادی است. برای این منظور، در ابتدا، با استفاده از روش آسیب شناسی رشد اشتغال زا به بررسی چالش رشد همراه با اشتغال پرداخته شده است. یکی از مهم ترین محدودیت های رشد اشتغال زا، عامل تکنولوژی تشخیص داده شده است. سپس با استفاده از روش رگرسیون کوانتایل و داده های مربوط به شاخص تکنولوژی، شاخص کشش اشتغال زایی رشد و شاخص پایداری در بهبود تکنولوژی، تاثیر تکنولوژی بر کشش اشتغال زایی رشد طی دوره زمانی ۱۳۶۹:۱-۱۳۹۸:۴، مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج نشان می دهد که در دهک های ابتدایی، تاثیر تکنولوژی و پایداری در بهبود تکنولوژی بر کشش اشتغال زایی رشد بیش از دهک های پایانی است. و نیز در سالهای اخیر با بهبود تکنولوژی، تولید افزایش و اشتغال کاهش یافته است. بنابراین باید در کنار بهبود تکنولوژی به مسئله سازگار نمودن نیروی کار از کانال آموزش و مهارت افزایشی با تغییرات تکنولوژی، توجه و تاکید گردد تا بتوان علاوه بر افزایش اشتغال، همراستا با بهبود تکنولوژی، از سرریزها و اثرهای بازدهی به مقیاس تکنولوژی در جهت حرکت به سمت تولید انبوه و افزایش تولید و اشتغال، بهره برد.

کلمات کلیدی:

کشش اشتغال زایی رشد، تکنولوژی اشتغال زا، رگرسیون کوانتایل، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1267186>

